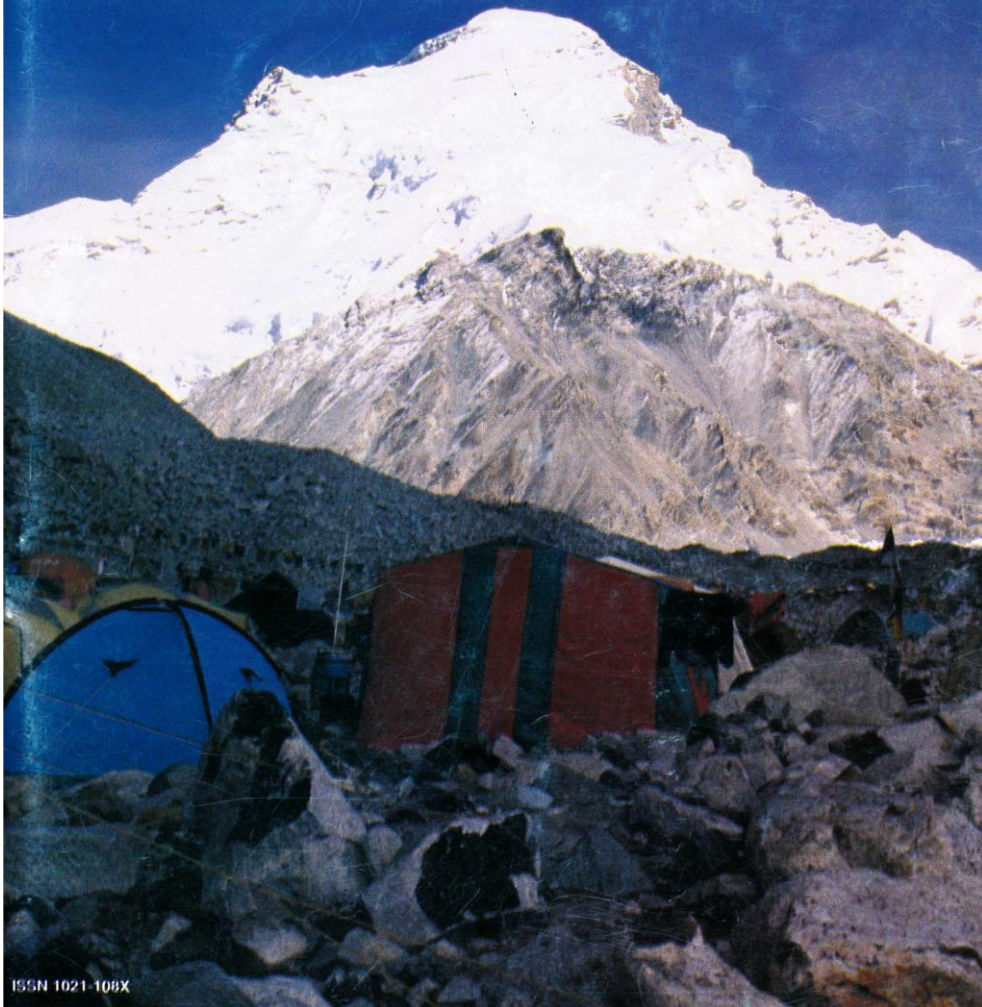

ÍSALP

ÁRSRIT ÍSLENSKA ALPAKLÚBBSINS 1996

ISSN 1021-108X

Heljaregg

eftir Snævarr Guðmundsson

Margar klifurleiðir hafa þannig áhrif að maður fer þær aftur og aftur. Þær þurfa ekki nauðsynlega að vera erfiðar og vegur þá umhverfið, landslagið og stemningin meira. Ein þeirra er leiðin Heljaregg í vesturbrúnum Esju. Hún fylgir áberandi hrygg sem endar á gnípu einni sem, frá Kjalarnesi séð, minnir helst á steðja. Slíkir fjallshryggir höfða alltaf sterkt á mig vegna þess hve rökrétt er að fylgja þeim. Það eru ekki margir kaflar erfiðir á hryggnum, enda óþarft að fara á þetta svæði til að klifra erfitt. Til þess að klifra erfitt fer maður austur á land. Landslagið er aftur á móti svo dæmigert íslenskt, bæði grjótið og gróðurinn. Samt eru ekki margir staðir á hryggnum þar sem bergið er laust og nær alls staðar má koma fyrir tryggingum.

Haustið 1984 fór undirritaður ásamt Jóni Geirssyni upp í hrygginn en þá hafði engin klettaklifurleið verið gerð á þessum hluta vesturbrúnanna. Við snérum við vegna þess hve mikill lausasnjór var á klettunum og bergið launhált. Einhverjum vikum seinna, eftir góða hlákutið, fórum við aftur enda hafði allan snjó tekið af berginu. Eftir að hafa brölt yfir lítið klettabelti gengum við skriðu að hömrinum, austanvert við hrygginn sjálfan, og klöngruðumst síðan upp á klettarið í þeim. Þar fórum við í línu þar sem erfiðara klifur var framundan. Þrjár spannar, fyrst af þriðju gráðu en síðan léttara klifur, leiddu okkur upp á hrygginn sjálfan. Var honum eftirleiðis fylgt. Fjórða spönnin var aðeins erfiðari en fyrsti hluti leiðarinnar og stutt hnefavið sprunga (4. gráða, lykilhúti) hægði aðeins förina. Taka þurfti steina og hnullunga úr henni til að koma öruggum tryggingum fyrir og síðan þurfti að tína burtu lausagrjót ofan við í leit að föstum hand- og fóthöldum. Þótti okkur þá sprungan vera verstí kaflinn enda tók klifrið og hreinsun dágóða stund. Hins vegar hefur hún hreinsast vel eftir fjölmargar ferðir klifrara á liðnum árum og er nú lítið áhyggjuefni. Næsta spönn lá upp 6 til 7 metra háan vegg með ágætum höldum en hvergi var hægt að tryggja (4. gráða). Að henni lokinni tók við brölt á nýjan

Vesturbrúnir, Heljaregg liggur upp eftir hryggnum hægra megin við gilið.

leik allt undir gnípuna eða steðjann sem fyrr var minnst á. Komast mátti upp á hana við sæmilegan leik og þótti okkur ómissandi að gera það. Sneiða má hjá henni án mikillar fyrirhafnar en þá er af miklu misst. Toppurinn er mikill og flatur en einnig fastur í sér. Auðvelt er að koma fyrir tryggingum þar uppi og síga niður eða klifra. Stöldrúðum við þar um stund og hlóðum litla vörðu áður en haldið var burt. Sigum við niður í skarðið vestanvert við gnípuna og héldum síðan upp hlíðina andspænis henni. Fjölmörg klettabelti myndu hana ásamt skriðurunnum syllum og er ágætis viðbót við leiðina. Á leiðinni niður fórum við svo á nálinu í giliinu austan við Heljaregg en það er nú önnur saga.

- Svæði:** Esjan - Vesturbrúnir.
- Leið:** Heljaregg.
- Aðkoma:** Um 1. klst. frá Skrauthóli. Lengd leiðar: 250m. Klifurtími: 2 til 3 klst. Gráða: 4. gráða. Fyrst farin: Snævarr Guðmundsson og Jón Geirsson 17. nóv. 1984.
- Útbúnaður:** Hefðbundinn klettaklifurbúnaður, óhætt er að sleppa túttunum.